

Recusació sense sentit constitucional

ELISEO AJA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 8.02.07

El doctor **Pablo Pérez Tremps**, catedràtic de Dret Constitucional, ha estat recusat per intervenir com a magistrat del Tribunal Constitucional en la discussió sobre l'Estatut de Catalunya, perquè va escriure fa anys un article relacionat amb l'autonomia de Catalunya (abans de ser magistrat i abans que es discutís l'actual Estatut), i això podria afectar la seva independència com a magistrat a l'hora de decidir sobre l'Estatut.

Aquesta decisió no té absolutament cap sentit per als que saben quina és la funció d'un magistrat constitucional, i per aquest motiu aixeca sospites sobre la politització partidista de la majoria del tribunal. M'explico.

El Tribunal Constitucional té la funció principal d'interpretar la Constitució, en la seva aplicació contínua a la realitat i ho fa, principalment, resolent conflictes sobre lleis i altres normes de l'Estat i de les comunitats autònomes --per veure si respecten o no la Constitució-- i també protegint els drets fonamentals dels ciutadans. I tot això a través de diferents procediments que ara no és necessari explicar. Interessa retenir que el Tribunal Constitucional tracta en general grans qüestions abstractes (com l'Estatut de Catalunya), si es planteja un recurs amb la llei al·legant que vulnera la Constitució. Les seves decisions són tan importants que s'imposen a les lleis, i obliguen tots els poders públics.

Els magistrats que integren el Tribunal Constitucional són elegits pel Congrés (4), el Senat (4), el Govern (2) i el Consell General del Poder Judicial (2), per àmplies majories en els primers casos, i gairebé l'únic requisit per ser magistrat consisteix a ser "jurista de reconegut prestigi". La conseqüència és que els magistrats, per ser elegits, han d'acumular una llarga carrera i per això són gairebé sempre o jutges (professionals), normalment del Tribunal Suprem, o catedràtics d'universitat.

Els jutges (i fiscals i advocats en el seu cas) generalment han participat en molts plets i, en el primer cas, han dictat moltes sentències, però en general la seva activitat no passa de les parets dels tribunals (els *jutges estrella* són una anomalia). Els professors, en canvi, són diferents: la seva tasca és ensenyar Dret a les diferents universitats i el seu temps principal el dediquen a la investigació.

Totes dues tasques culminen en la publicació de llibres i articles, no amb l'interès creatiu del novel·lista (tant de bo), sinó com a instrument de la investigació i de la docència. No pot ser bon professor aquell que no segueix investigant. Però no hi ha bona investigació que no culmini en una publicació, perquè els resultats s'han de fer públics.

ÉS A DIR, que un professor té en la publicació d'articles i llibres l'instrument i a la vegada l'esperó i el lluïment de la seva feina. Per ser jurista de reconegut prestigi, si ets professor, has de tenir molts treballs publicats al currículum, i si ets un bon professor molts d'aquests treballs tindran relació amb l'actualitat. Aquesta explicació de manual també la podem aplicar al professor **Pérez Tremps**. En el terreny del Dret Constitucional, en els últims anys, gairebé tots els professors d'Espanya han publicat alguna cosa sobre l'Estatut de Catalunya o les reformes equivalents dels altres estatuts i, naturalment, el professor **Pérez Tremps**, que és molt bon professor, també. ¿Com és possible que un magistrat constitucional sigui recusat per fer justament allò que se li exigeix per ser magistrat?